

Ανοίγουμε το Τριώδιο με τη “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” της 17ης Φεβρουαρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

17 Φεβρουαρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (3429)

ΓΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΝΟΘΟΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

Κατά τήν είσοδο στήν κατανυκτική περίοδο τοῦ Τριωδίου ἡ Ἐκκλησία μας σπεύδει νά μᾶς θυμίσει τή σαφή διάκριση μεταξύ τῆς γνήσιας ἀπό τή νόθο εὐσέβεια. Στό ξεκίνημα τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα, πού σέ λίγο θά ἐνταθεῖ καί μέ τήν είσοδο στή Μεγάλη Σαρακοστή, μᾶς ἐπισημαίνει τόν κίνδυνο τῆς ἐκτροπῆς στήν ὑποκρισία, πού ἀπειλεῖ νά ἀχρηστέψει κάθε κόπο γιά τήν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν. Καί δέν εἶναι μόνο τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα μέ τήν παραβολή τοῦ τελῶνη καί τοῦ φαρισαίου πού τόσο παραστατικά καταγγέλλει αὐτόν τόν κίνδυνο. Καί τό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα στόν ἴδιο τόνο τό ἴδιο

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) τή “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” τῆς **Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος**, ὅπως αὐτή θα διαμοιραστεῖ εἰς τοὺς Ἱερούς Ναούς ολόκληρης τῆς χώρας, κατά τήν πρωία τῆς Κυριακῆς 17 Φεβρουαρίου 2019. **Καλό στάδιον!** Εἰσερχόμενοι πλέον στήν αγωνιστική, ἀλλά κατανυκτική περίοδο τοῦ Τριωδίου.

ΕΤΟΣ 67ον

17 Φεβρουαρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (3429)

ΓΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΝΟΘΟΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

Κατά την είσοδο στην κατανυκτική περίοδο του Τριωδίου η Έκκλησία μας σπεύδει να μᾶς θυμίσει τή σαφή διάκριση μεταξύ τῆς γνήσιας ἀπὸ τῆ νόθο εὐσεβείας. Στὸ ξεκίνημα τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα, ποὺ σέ λίγο θά ἐνταθεῖ καί μέ τὴν εἴσοδο στὴ Μεγάλη Σαρακοστή, μᾶς ἐπισημαίνει τὸν κίνδυνο τῆς ἐκτροπῆς στὴν ὑποκρισία, ποὺ ἀπειλεῖ νὰ ἀχρηστέψει κάθε κόπο γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν. Καί δὲν εἶναι μόνο τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μέ τὴν παραβολὴ τοῦ τελῶνη καὶ τοῦ φαρισαίου ποὺ τόσο παραστατικὰ καταγγέλλει αὐτὸν τὸν κίνδυνο. Καί τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα στὸν ἴδιο τόνο τὸ ἴδιο μήνυμα θέλει νὰ μεταδώσει: τὴν ἀνάγκη ἐπαγρύπνησης, γιὰ νὰ μὴν ἐκπέσου- με στὴν ψευδὴ εὐσεβεία.

Φαρισαῖος μέ φρόνημα τοῦ τελῶνη

Λίγο πρὶν, στὸ ἴδιο (τρίτο) κεφάλαιο τῆς δεύτερης ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Τιμόθεο, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται σ' ἐκείνους ποὺ «παρουσιάζουν μὲν τὸ ἐξωτερικὸ σχῆμα τῆς εὐσεβείας, ἔχουν ὅμως ἀρνηθεῖ τὴν ἀληθινὴ δύναμή της». Καί μιλώντας μέ πῶς σκληρὴ γλώσσα τοὺς χαρακτηρίζει «κατεφθαρμένους τὸν νοῦν καὶ ἀδόκιμους περὶ τὴν πίστιν». Συνιστᾷ, λοιπόν, στὸν Τιμόθεο νὰ τοὺς ἀποφεύγει.

Σὲ ἀντίθεση μέ αὐτοὺς τοὺς δῆθεν «εὐσεβεῖς» χριστιανούς ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναγκάζεται νὰ ἀναφερθεῖ στὸν ἑαυτὸ του, χωρὶς ὅμως καμιά διάθεση φαρισαϊκῆς περὶ αὐτολογίας. Σὲ ἀλλὴ ἐπιστολὴ του, βέβαια, δὲν ντρέπεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὑπῆρξε «κατὰ νόμον φαρισαῖος», καί μάλιστα «κατὰ τὴν ἐν νόμῳ δικαιοσύνην ἀμεμπτος». Ὅμως ὅλα αὐτὰ ποὺ κάποτε τὰ νόμιζε κέρδη, αὐτὰ τώρα ποὺ πίστεψε στὸν Χριστὸ τὰ θεωρεῖ ζημία (Φιλ. 3,5). Θὰ ἦταν λοιπόν ὁδὸς νὰ ἀποδώσουμε μομφὴ φαρισαϊσμοῦ στὸν πρωτοκορυφαῖο ἅγιος Ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος ξεπερνᾷ πλεόν σὲ ταπείνωση τὸν τελῶνη τῆς παραβολῆς, χαρακτηρίζοντας τὸν ἑαυτὸ του «ἐκτρώμα» καί «πρῶτο ἀπὸ ὄντων τοῦ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Τμ. γ' 10-15)

Οἱ ἐν Κυρίῳ διωγμοί

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἷους διωγμούς ὑπήνεγκα! Καί ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καί πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.